

música | HELENA MORÉN ALEGRET

Tot comença en una parella artística de fet

● Va ser nit d'estrena al cicle *Barnasants*. La cantant i actriu Ester Formosa i el cantant i medievalista Adolfo Osta van fer la presentació d'un repertori de cançons protesta. L'abril vinent, aquest espectacle veurà la llum amb el disc *Perquè vull*, que s'està gravant als estudis de Ventilador Music. «Per l'Ovidi, *Perquè vull*», així encetava la vetllada Ester Formosa, que ja havia interpretat el cantant d'Alcoi en l'espectacle *M'aclame a tu*, amb el guitarrista Toti Soler. Formosa i Osta, acompanyats de clarinet, dos violins, guitarra i percussió, van anar alternant les seves veus en la cançó de Montllor per acabar en un sol cor vocal.

Adolfo Osta va defensar la gravació del disc amb les paraules del poeta Gabriel Celaya: «*La poesia es un arma cargada de futuro*.» I va abordar *El pi de Formentor*, del poeta Miquel Costa i Llobera, tot recordant una de les millors «*trobairitz actuals*», Maria del Mar Bonet. Va seguir-li *La Madame*, de Lluís Llach, tema que Ester Formosa va presentar amb un al·legat contra la pobresa: «Fa un temps aquest país era considerat un lloc exòtic com a destí turístic; però moltes vegades allò que es qualifica d'exòtic no és res més que pobresa.» A continuació va renéixer la cantant francesa Barbara, amb *Attendez que ma joie revienne*. I el concert va prendre volada amb *Tu*, tema musicat per Manel Segarra sobre el bell poema d'amor de Joan Brossa. «Seria impensable fer un disc de trobadors actuals sense cançons de Luis Eduardo Aute», va dir Osta abans d'interpretar amb una gran potència vocal *Las cuatro y diez*. Sorprenentment, Aute va ser l'únic autor del qual van repetir tema, cantant *Al alba* al final del concert. També era inevitable incloure *Te recuerdo Amanda*, de Víctor Jara.

L'excusa per no fer un tema en la seva llengua original, la van trobar Osta i Formosa en l'adaptació feta per Toti Soler i Josep Maria Andreu de *Susanna*, de Leonard

Formosa i Osta. / X. MERCADÉ / ENDERROCK

Cohen. Aquí va sortir la veu més bella de Formosa. I Adolfo Osta definitivament va trencar el gel amb el públic quan va explicar dues de les seves *neures primerenques*: recollir cançons tradicionals de les àvies pels pobles i, la que venia al cas, una obsessió per Joan Baez. Era tal, que el feia imitar tan bé la veu femenina que arribava a preocupar la seva mare. Fent-ne una mostra, Osta va fer riure i es va posar el públic a la butxaca. I, és clar, va deixar que Ester Formosa interpretés *Donna, Donna*, de la cantautora folk nord-americana. I si triaven Baez, no hi podia faltar Bob Dylan. *It Ain't Me Babe* va ser el botó de mostra.

La diversitat i riquesa lingüística de la península Ibèrica es va reflectir en els temes *Txoria Txori*, de Mikel Laboa, i *Adiós ríos, adiós montes*, poema de Rosalía de Castro fet cançó per Amancio Prada. Amb els bisos, *Palabras para Julia* (el poema de José Agustín Goytisolo que ha transcendit amb la veu de Paco Ibáñez) i *Sueño con serpientes*, de Silvio Rodríguez, Osta va acabar el concert reivindicant: «Les cançons que van lluitar contra el franquisme i ara ho fan contra el neofranquisme.»

► **Concert:** Ester Formosa i Adolfo Osta. Cicle *Barnasants*.
Dia i lloc: 12 de febrer. Sala Luz de Gas (Barcelona).